

Všechno krásné jednou skonĀí. AĀ•koliv mi stát to pĀ>tikilo mĀ>siĀ•nĀ> ještĀ> párkrát smrkne, dalo by se Ā™í má rodiĀ•ovská dovolená je u konce. ĀEenĀ>k chodí do školky, takĀ¾e tím pádem to беру jako konec jedné Ā¾ivotní etapy. Sice po obĀ>dĀ> pro nĀ>j jezdím, protoĀ¾e tam odmítá spinkat, ale aspoĀ> nĀ>co. Období školky není vš takové, jak jsem si ho pĀ™edstavoval. V první Ā™adĀ> je tĀ™eba upozornit na fakt, Ā¾e od té doby, co ĀEenĀ>k chodí do školky, tam byl všeho všudy tak desetkrát.

Veškerý svĀ>j i má>j volný Ā•as nyní tráví doma ve stavu nemocném. Zjistil jsem, Ā¾e pokud chce vaše dítĀ> bylo nemocné, dejte ho do školky. Podle mĀ> to ve školkách chodí takto: V pondĀ>lí dĀ>lají dĀ>ti koláĀ¾e z listí. V úterý kreslí pastelkami tatínka a maminku a ve stĀ™edu uĀ•itelky vytáhnou mrazící box a kaĀ¾dé dítĀ> mĀ>Ā¾e z nĀ>ho vybrat jednu petriho misku s rĀ>znými viry na hraní. DĀ>ti pak z virĀ> stavĀ>jí domeĀ>ky, naĀ•eĀ¾ dostanou jdou na týden domĀ>. Jinak to snad ani není moĀ¾ný. V dobách, kdy ĀEenĀ>k nĀ>jakou náhodou zrovna není nemocný, a teprve se chystá ve školce onemocnět (takový ten krátký Ā•asový úsek, kdy se zrovna uzdravil a neĀ¾ znovu onemocní), je však školka zlatá. ĀEenĀ>k však institut školky ne a ne docenit. KaĀ¾dé ráno pĀ™ed školkou smlouvá, vyhroĀ¾uje a uplácí: ĀEenĀ>k: "TaĀ¾ko, já dneska nechci do školky." Já: "Ale chceš. Tam to je super." ĀEenĀ>k: "Já tam nechci. Já ti dám peníze, abych tam nemusel." Já: "Ty máš nĀ>jaký peníze?" ĀEenĀ>k: "Ne"" Já: "Tak kde chceš vzít peníze?" ĀEenĀ>k: "Ty mi nĀ>jaký dáš."

JeštĀ> to kluk nemá tak úplnĀ> promakaný to uplácení, ale jde správnou cestou. NicménĀ> coby rodiĀ• si musím stát za svým. Dokud mĀ> bude chtít uplatit méma penĀ>zma, tak do školky pĀ>jde. Jakmile si mladej uvĀ>domí, Ā¾e neuplatí, jde na to logicky. KaĀ¾dý den zkouší nové a nové figle: "TaĀ¾ko, proĀ• mĀ> poĀ™ád vozíš do školky? Já chci být doma." SamozĀ™ejmĀ>, Ā¾e se naskýtala odpovĀ>Ā•, Ā¾e ho tam vozím, abych mĀ>l od nĀ>ho po jako pĀ™íkladný rodiĀ• jsem na to šel jinak: "ProtoĀ¾e tam musíš chodit. Na to je zákon. Jinak bych še do vĀ>zení." OdpovĀ>Ā•: "No tak pĀ>jdeš do vĀ>zení a já budu doma s mamkou" Tuto variantu jsem vyhodnotil jako nevyhovující a syn mazal do školky.

Z pohledu rodiĀ•e zaĀ•ínajícího školkaĀ™e, je kaĀ¾dý den taková malá loterie. To, Ā¾e se mu tam ráno nechce a obĀ>dĀ> zase odmítá jít domĀ>, to je klasika. NicménĀ> pokaĀ¾dé, kdyĀ¾ pro nĀ>ho jdu, je to napínavé. V šatnĀ> nejprve zkontroluju ĀEeĀ>kovo místeĀ•ko s obleĀ•ením, jestli na poliĀ•ce není zavázaný igelitový pytlíĀ•ek. Zavázaný igelitový pytlíĀ•e poliĀ•ce totižĀ¾ znamená, Ā¾e uvnitř jsou hermeticky uzavĀ™ené pomoĀ•ené slipy. To se mi pak nikdy moc pro dítĀ> nech PĀ™eci jenom je to pro rodiĀ•e mírnĀ> pokoĀ™ující. Na druhou stranu jsem vĀ>dycky potĀ>šen, kdyĀ¾ igelitový pytlí prodojeným spodním prádlem zahlédnu u cizích dĀ>tí na jejich poliĀ•kách, zatímco ta ĀEeĀ>kova poliĀ•ka je bez pytlíĀ•ku. To mám opravdu dobrý pocit. Je to takové ta klasická zdravá rodiĀ•ovská rivalita.

Tyto radostné dny plné pýchy stĀ™ídají však dny, kdy ty pytlíĀ•ky má ĀEenĀ>k na poliĀ•ce dva a to navzdory tomu náhradní slipy mĀ>l jenom jedny. To pak znamená, Ā¾e mazácky promĀ>nil obĀ> dvĀ> šance a nyní je buĀ• na ostro a nebo v nĀ>Ā•em erárním. Ten pocit, kdyĀ¾ si odvádíte ze školky dítĀ> šatnou plnou rodiĀ•Ā> s dvĀ>ma zavázanými pytlíĀ•ky v ruce a vy víte, Ā¾e ostatní rodiĀ•e ví a Ā¾e vás i vaše dítĀ> soudí, mají z toho radost a ukazují vás, ten bych nepĀ™ál nikomu. Ale chápu je. Spousta rodiĀ•Ā> si jiĀ¾ urĀ>itĀ> v šatnĀ> ve školce prošla s pytlíkem v ruce uliĀ•kou hanby.

Pokud pĀ™í prĀ>chodu šatnou s úlevou zjistím, Ā¾e se dnes Ā¾ádný pytlíĀ•ek nekoná, ještĀ> nemám vyhr JeštĀ> mĀ> Ā•eká takzvaný test tĀ™í otázek. Tedy: 1. Byl dneska hodný? 2. Jedl dneska obĀ>d? 3. Hrál si s ostatními dĀ> Pokud je odpovĀ>Ā• na všchny tĀ™í otázky "Ne", tak vím, Ā¾e to nebyl povedný den. V pĀ™ípadĀ>, Ā¾e u toho drĀ¾ ještĀ> navíc v ruce igelitový pytlíĀ•ek z šatny, tak je jasné, Ā¾e to byl den rovnou na hovno. A špalír rodiĀ•Ā> v šatnĀ> jiĀ¾ netrpĀ>livĀ> Ā•eká na mĀ>j pochod hanby. KaĀ¾dopádnĀ> toto jsou opravdu ojedinĀ>lé jevy, jel uĀ¾ jsem Ā™íkal, tak je ĀEenĀ>k imrvé nemocný a do školky nechodí.

Co se týĀ•e samotného prĀ>bĀ>hu dĀ>ní ve školce, tak to je obestĀ™eno tajemstvím. Pokud vaše dítĀ> není hodné, nic nejí a nehraje si s dĀ>tmi, Ā•lovĀ>k nemá moc náladu na to, se vybavovat s uĀ•itelkami. Od mladýho se toho taktéĀ¾ moc nedovím. KdyĀ¾ se ho zeptám, co dĀ>lal ve školce, tak Ā™ekne, Ā¾e nic. K obĀ>du taky nemĀ>li nic a na procházce nedĀ>lali nic. TakĀ¾e, kdybyste to nevĀ>dĀ>li, ve školce se oĀ•ividnĀ> jenom sborovĀ> stojí a Ā•umí do zdi, si pro dĀ>ti nepĀ™ijedou rodiĀ•e. Potom uĀ•itelky dají povel a dĀ>ti po tĀ™ídĀ> pobíhají a tvĀ™í se, Ā¾e se nĀ>co dĀ>je.

Navzdory chabým informacím o školce, ale sem tam ven nĀ>co pronikne. ObĀ•as se ĀEenĀ>k zapomene a nĀ>co prozradí. V drtivé vĀ>tšinĀ> mluví o tom zlobivým klukovi, který celou školku terorizuje. Zlobivý kluk jednou tĀ™e kopnul holĀ•iĀ•ku do nohy, jindy ten zlobivý kluk bral dĀ>tem na pískovišti hraĀ•ky a nedávno napĀ™íklad ten zlobivý k vyliil na zem celou polívku a pak se smál, protoĀ¾e to byla srandiĀ•ka. Ten zlobivý kluk, to bude asi pĀ>kný sígr, ale s Natašou se nám do mysli potutelnĀ> vkrádá myšlenka, Ā¾e ten zlobivý kluk je s nejvĀ>tší pravdĀ>podobností ĀEenĀ>k. Napadlo nás to mimo jiné i proto, Ā¾e ten zlobivý kluk se jiĀ¾ zdárnĀ> implementoval do naší domácnosti. Ten zlobivý kluk ze školky totižĀ¾ poĀ•máral v pokojíĀ•ku fixou kus zdi, ztratil ovladaĀ• od televize a schoval tátovi telefon do botníku. Ono je to totižĀ¾ dĀ>snĀ> jednoduché všechno hodit na toho zlobivého kluka ze školky.

Jak uĀ¾ jsem Ā™íkal, mateĀ™ská dovolená skonĀ•ila a nyní mĀ> Ā•eká Ā¾ivot po mateĀ™ské. Ā½ivot po mateĀ™ské z ĀEenĀ>k je skoro poĀ™ád doma nemocný a nebo ty tĀ™í hodiny, co je ve školce, Ā¾ehlím, uklízím a vaĀ™ím. Tak na pocit, Ā¾e jsem se nikam moc neposunul. DOMINIK LANDSMAN <http://fotruv-denik.blog.cz/> (pokraĀ•ování zas nĀ>kdy pĀ™íštĀ>)